

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas XXI. post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Feruoꝝ proficiendi in omni perfectione, maximè in humilitate.

VI. De Proprietatibus, gradibus, & fundamentis gratitudinis.

VII. De Actibus gratitudinis internis, externisque piè exercendis.

6. p. med.

21. hebd.
post
Trinit.

Dominica XXI. post Trinitatem.

I. De Reguli filio. Ioan. 4.

I. **R**egulus obviam Iesu procedens, rogabat eum, ut descenderet Capernaum, & sanaret filium suum incipientem mori. Obstupescenda hic diuina prouidentia in tam varijs mirisque modis homines ad salutem pertrahendi adiuuendi, quales sunt non solum tot diuinarum inspirationum, impulsuum, beneficiorum imperitio, sed etiam morborum, arumnarum, & omnisque generis afflictionum

immissio, vel permissio. Quis enim hunc Regulum cum tota familia ex occasione lethalis morbi filij conuertendum credidisset, nisi euentus, docuisset? quam verè in illo, multisque alijs per varias tribulationes ad sanio-rem mentem reuocantis completum illud prædictum ab Osea: *In tribulatione sua mane consurgent ad me, venite reuertamur ad Dominum, quia ipse cepit & sanabit nos: percutiet & curabit nos.* Amor crucis.

Ose. 6.

II. Dixit Iesus ad eum: *nisi signa & prodigia videritis, non credetis.* Duriuscule illi respondet, nec confestim petitioni eius annuit, tum vt imperfectam eius fidem, & inordinatam erga longiore filij vitam affectionem coargueret, atque ad perfectiorem fidem & resignationem sensim disponderet, idque ex incenso salutis eius desiderio. Simile quid nobis in quavis afflictione constitutis ex eodem maioris nostri profectus spiritualis desiderio toties præstat, quoties non statim nos ad se confugientes exaudiens, patientiam & longanimitatem nostram probat. Resignatio longanimis in omni aduersitate.

III. *Vrgenti regulo, Domine descende priusquam*

Qq 6

usquam

usquam moriatur filius meus, dicit Iesus.
 Vade filius tuus vivit. Credidit homo ser-
 moni, quem dixit ei Iesus. Quanti meriti
 apud Deum magna fides! quam me-
 rito id expendens D. Bernardus excla-
 mat: *Magna fides magna meretur.* &
quatenus in bonis Domini pedem fiducia
porrexeris, eatenus possidebis. Alludens
 ad illud Deuteronomij: *quemcumque*
locum calcaverit pes vester, vester erit.
 Zelus proficiendi in fide, & filiali fi-
 ducia.

II.

De Adultera. Ioan. 8.

I. **P**harisei & Scriba mulierem in adu-
 terio deprehensam adduxerunt ad Ie-
 sum in templum, & interrogantes & tenta-
 tes eum: *Magister, in lege Moyses manda-
 vit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo, qui
 dicis? Iesus autem inclinans se deorsum,
 digito scribebat in terra.* Tanta erat mi-
 sericordia pijsissimi Salvatoris erga pec-
 catores, ut inde aduersarij captarent
 occasionem eum accusandi, arbitran-
 tes illum legem violaturum, ut adul-
 teram seruaret indemnem. At diuina
 eius sapientia modum inuenit, qua &
 miseram illam iam resipiscentem & me-
 ritibus lapidare volentium liberaret, &
 legem

legem inuiolatam seruaret, vti & ab æterno rationem inuenit redimendi hominum lapsum ex summa quidem misericordia, inuiolata nihilominus infinita Dei Iustitia, quem ad spem veniæ, ad amorem & zelum similis erga proximum misericordiæ non accēdat tanta Saluatoris clementia! Fiducia, amor, compassio erga peccatores.

II. *Cum autem perseverarent interrogantes eum, erexit se & dixit: qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. Et iterum se inclinans scribebat in terra. Audientes autem vnus post vnum exibant, incipientes à senioribus, & remansit solus Iesus, & mulier in medio stans.* Mira prudentia, is, qui apprehendit sapientes in astutia sua, & consilia prauorum dissipat, malignam caliditatem calumniantium eludit, & simul periclitantis mulieris indemnitati consulit, dum digito peccata accusatorum, vt credibile est, in terra describit, sicque illos propriorū scelerū intuitu confusos ab accusatione desistere cogit. Quam stultè multi cum his Phariseis fœditate suorū flagitiorum inspecta, metuentes confundi, à Christo recedunt, dum Sacerdoti ea confiteri nolunt, sicque eternam con-

fusionem incurrunt! Quam sapientes alij diuinæ gratiæ radijs illustrati agnita peccata sua, quantumuis enormia, temporali confusione contempta, Christi vicario detegunt, sicque æternam confusionem euadunt. Profunda sui cognitio & humiliatio, sincera confessio, & sui manifestatio.

III. *Erigens autem se Iesus, dixit illi: Mulier, ubi sunt qui te accusabant? Nemo te condemnavit? que dixit: nemo Domine. Dixit autem Iesus: Nec ego te condemnabo: vade & iam amplius noli peccare.* Quam inæstimabilis illa charitas Christi tam benignè hanc peccatricem non solum è lapidantium manibus, sed etiam è diaboli faucibus eruentis, & accusatores eius confundentis, & ad penitentiam inuitantis! Quanto maior charitate Danielis innocentem Susannam ab eodem lapidationis periculo liberantis, & iniquos senes eam falsò accusantes condēnantis! Toties eandem tibi exhibet, quoties lapsam in gratiam recipit. Quo illa humilitatis, gratitudinis, contritionis, amoris, gaudij affectu, tam benignam Salvatoris sententiam exceperit! An non ergo par esset eosdem te quoque affectus elicere medullitus toties conari quoties

quoties intrus audis : *Vade & iam amplius noli peccare?* Frequentatio actuum humilitatis, gratitudinis, contritionis, amoris.

De cæco nato à Christo illuminato.

III.

Ioan. 9.

I. **P**Rateriens Iesus vidit hominem cæcū à natiuitate, & interrogauerunt eum discipuli eius: Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, ut cæcus nasceretur? Respondit Iesus: neque hic peccauit, neque parentes eius: sed ut manifestentur opera Dei in illo. Tanta est Dei in electos suos benignitas, ut non solum varias ærumnas afflictionesque, uti in æternitate decreuit, sic in tempore illis immittat, aut euenire permittat, ad eorum peccata, commissa castiganda & expianda, & in futurum cauenda; sed etiam ad ampliora meritorū gratiæ & gloriæ lucra acquirenda, atque ad illustriora quædam diuinæ potentia, sapientiæ, & bonitatis opera, in ijs mūdo clariùs manifestāda. Pater id in hoc cæco, pater & in genere humano, per lapsum Adæ excæcato, quod oculis misericordiæ ab æterno respexit, & sic restau-

restau-

restaurare decreuit : in tempore post lapsum idem decretum se completurum promisit, & tandem factus homo re ipsa compleuit ; Patet insuper in quouis electo , quem in eundem finem, vti ab æterno statuit, ita in tempore varijs aduersitatibus exerceri permittit. Quam resignato ergo, tranquillo, hilarique animo omnis generis aduersa de manu diuinæ providentiæ forent acceptanda. Resignatio ad omnia aduersa.

II. *Cum promississet Iesus, me oportet operari opera eius qui misit me, donec dies est. venit nox quando nemo potest operari. Quam diu sum in mundo, lux sum mundi. Expuit in terram, & fecit lutum ex spatu, & liniuit lutum super oculos eius, & dixit ei: vade, laua in natatoria Siloe, quod interpretatur missus. Quod pauciores vitæ mortalis dies filius Dei sibi iuxta decretum æterni Patris restare prævidebat, eò zelosius se diuinæ eius gloriæ propagandæ, & saluti hominum procurandæ impendere gestiebat, non solum hunc cæcum tam miro modo ad potentiam & sapientiam suam infinitam clarius mundo manifestandam curando; sed cæcos peccatores omnes per fontem baptismatis*

& lacrymas contritionis illuminare ardentissimè desiderando. Vis ergò adimplere ardentissimum Christi desiderium, cura vt hunc eius zelum æmuleris. Zelus gloriæ Dei, perfectionis propriæ, & salutis aliorum.

III. *Cæcus cæcè obediens, abiit, lauit, vidit & Iesum, à quo sanatus erat, coram obuijs omnibus predicauit.* En luculentum in cæco exemplum cæcæ obedientiæ, qua non solum meruit, quoad externos corporis, sed etiam quoad internos oculos mentis sic illuminari, sic insuper inflammari, vt plus cæcus vnus, quam omnes Pharisei oculati in Christo cerneret, & intrepidè eum Prophetam confiteri coram omnibus non erubesceret, & contra calumniatores, quantumuis potentes, & in oculis suis sapientes, defendere non formidaret. Cæca obedientia, zelus gloriæ Christi.

IV.

De eodem. ibid.

I. **P**harisæi columniantes factum in cæco miraculum Sabbatho, & non credentes verè à Christo perpetratum, examinant parentes eius, qui eum sanavit, qui metu eiectionis à Synagoga fateri non audentes, remittunt eos ad filium ipsum, qui iterum interrogatus ab eis: da gloriam Deo. Nos scimus quia hic homo peccator est. Respondit; Si peccator est nescio, unum scio, quia cæcus cum essem. modo video. Illi urgentibus: quid fecit tibi, quomodo aperuit tibi oculos? Respondit: dixi vobis iam, & audiuistis, quid iterum vultis audire? nunquid & vos vultis discipuli eius fieri? Quantum malum invidia, quæ sic excæcavit Iudæos, vt tam manifestum miraculum carpere, & Christi innocentiam summam blasphemè arrodere non horterent! Quam potens Christi gratia, qua mens cæci illuminata & inflammata fuit, vt seposito omni metu Christi innocentiam propugnare, potentiam deprædicare, omnesque ad eius doctrinam amplectendam inuitare, tanta spiritus libertate auderet? Horror inuidiæ, zelus gloriæ Christi.

II. Ma-

II. Maledixerunt ergo ei. & dixerunt:
 Tu discipulus illius sis: Nos autem Moysis
 discipuli sumus. Nos scimus quia Moysi lo-
 cutus est Deus: hunc autem nescimus unde
 sit. Illi replicanti. In hoc enim mirabile
 est, quia vos nescitis unde sit, & aperuit
 meos oculos. Scimus autem quia peccatores
 Deus non audit: Nisi esset hic à Deo, non
 poterat facere quicquam. Cum indignatio-
 ne responderunt: in peccatis natus es totus,
 & tu doces nos? & eiecerunt eum foras. O
 quam verè in cæcis illis Iudæis com-
 pletum illud ab Isaia prædictum. *Pal Isa. 59.*
pauimus cæci parietem, & quasi absque
oculis attrectauimus: impegimus meridiem
quasi cæci. O infelices, qui non solum
 instar noctuarum ad tantam diuinæ
 lucis à Christo mundo illatæ claritatē
 caligarunt, sed ipsum etiam fontem o-
 mnis luminis blasphemarunt, & præ-
 cones eiusdem lucis, uti & hunc cæ-
 cum à se repulerunt, atque ita iusto
 Dei iudicio ob ingritudinem, obsti-
 nationem & malitiam æternæ noctis
 tenebras incurrerunt! Quam felix ille
 cæcus, qui non solum meruit à Chri-
 sto præ tot alijs, quoad oculos mētis
 & corporis illuminari, sed insuper per-
 feruentem cum accepta gratia coope-
 rationem, in consortem persecutionis
 & op-

& opprobriorum assumi ! Horror in
gratitudinis & obstinationis, Feruor
gratiæ cooperandi.

III. Cum Iesus eum inuenisset eiecit
foras, dixit ei Tu credis in filium Dei? Re-
spondit: quis est Dominus, ut credam
eum? Et dixit ei Iesus: Et vidisti eum, &
qui loquitur tecum, ipse est, at ille ait: Cre-
do Domine, & prociens adorauit eum.
O quanta abundantia pietatis & libe-
ralitatis Domini Iesu erga hunc cecum.
Gratis illum ab æterno elegit, in tem-
pore misericorditer respexit, mirabili-
ter lanauit eius oculos corporis, & il-
luminauit oculos mentis, assumpsit
eum in testem suæ diuinitatis, in præ-
conem suæ innocentia, in consortem
passionis, in vas misericordiæ peculia-
re, in quo diuitias gratiæ & gloria
manifestaret. Quam humili, grato,
ardentique animo ipse hæc omnia be-
neficia gratis sibi præstita agnouerit,
magni æstimarit, & compensare stu-
duerit, cum insuper audiret à Christo:
*In iudicium ego in hunc mundum veni, ut
qui non vident videant, & qui vident
cæci fiant.* Hoc & tu profundius ex-
pende, & gratuitam Dei misericordiã
similibus gratijs te præ tot alijs præ-
uenientis humiliter agnosce, reueren-

ter suspice, grato feruentique animo
compensare stude, ne cum cæcis Pha-
risæis, qui præ superbia cæcitatem
suam non agnouerunt, omni luce gra-
tiæ spoliari merearis. Gratitude,
amor, zelus gloriæ Christi.

De Christo in domum Martha rece-
pto. Luc. 10.

V.

I. **I**ntrauit Iesus quoddam castellum, &
mulier quadam Martha nomine, ex-
cepit eum in domum suam, & huic erat
soror nomine Maria, qua etiam sedens se-
cus pedes Domini audiebat verbum illius.
Martha autem satagebat circa frequens
ministerium. Filius Dei per incarnatio-
nem ingressus in castellum huius mū-
di, licet sit Dominus omnium, omnes-
que creaturas paterna sua prouidentia
pascat, non dedignatus est à creaturis
tanquam peregrinus hospitiò excipi,
& tanquam pauper & famelicus pasci,
ex obedientia Patris, & amore nostræ
salutis. quod in spiritu præuidens Ie-
remias non immeritò miratur: *Quare*
colonus futurus es in terra, & quasi viator *Jer. 14.*
declinans ad manendum? Vt videlicet
nos æternum exilium, æterham famē,
sitim-

sitimque promeritos, in cœlestem pa-
 triam reuocaret, & cœlestibus deliciis
 æternum saginaret. Porro libentius
 frequentius ad domum harum duarum
 sororum diuertit, tum quod fideles
 & piæ discipulæ essent, tum quod
 duas vitas, actiuam & contemplati-
 uam præfigurarent; vt hoc pacto ihs de-
 suisque discipulis bene merendi, me-
 ritumque augendi occasionem præbe-
 ret, & nobis omnibus, quã gratia
 sint piæ vtriusque vitæ exercitationes
 manifestè declararet. Felix anima que
 in his vtriusque vitæ exercitijs quoti-
 die proficere conatur, cum sic & Chris-
 tum hospicio suscipere in exilio, &
 ab ipso suscipi in cœlo promereatur.
 Amor Iesu, feruor proficiendi in ex-
 ercitijs vitæ actiuæ & contemplati-
 uæ.

II. *Martha de otio Maria conquerens.*
dixit Dominus: Martha, Martha solli-
citata es, & turbaris erga plurima. Repre-
 hendit leniter Dominus nimiam Mar-
 thæ in officijs misericordiæ & chari-
 tatis erga tantos hospites exercenda
 sollicitudinem, & imprudentem in
 sancto otio sororis diuino colloquio
 inhiantis arguendo libertatem. Quã
 tò acerbius ergò diuino iudicio re-
 prehendi merentur, qui totos se in ex-
 ercitijs

teriora effundunt, interiora negligunt: idque non tam ex zelo proximos iu- uandi, quam tædij vitandi gratia, & solatiola a creaturis emendicandi; In- super etiam alios internæ recolle- ctioni, diuinæ contemplationi & pro- lixiori orationi addictos, tanquam otiosos & inutiles operarios contem- nere, & sugillare non metuunt? Fuga effusionis ad exteriora, Amor crebræ recollectionis, & studium discretè vtriusque vitæ exercitationes pro suo instituto continuandi.

III. Porro vnum est necessarium. *Maria optimam partem elegit, qua non auferetur ab ea.* Ostendit quonam omnibus tam actiuæ, quam contemplatiuæ vitæ deditis in omnibus suis exercitijs sit collimandum, videlicet ad vnum Deum perfectè cognoscendum, a- mandum, & glorificandum in via, olim beatè videndum, amandum, æ- ternumque magnificandum in patria. Et vitæ contemplatiuæ exercitia, vt- potè æternùm duratura esse vitæ a- ctiuæ ministerijs erga proximos in hoc solum exilio durantibus nobilio- ra; ac proinde quantum obedientia, necessitas & charitas proximi patitur, præ-

præ-

præferenda. Quanto ergo studio
hoc vnum, præ omnibus necessari-
um, meritò erit contendendum,
per ardens constansque studium ma-
ioris Dei gloriæ, & perfectionis pro-
priæ, alienæque discretè absque detri-
mento proprii profectus, semper, in
omnibus, & præ omnibus promo-
vendæ; quanta aviditate ad exercitia
deuotionis, contemplationis, intimæ
cum Deo coniunctionis, quantum
pro vitæ instituto licet, ex puro amo-
re cœlestis sponsi foret anhelandum.
Studium puræ intentionis, Feruor
deuotionis, arctissimæque cum Deo
coniunctionis.

- VI. De simplicitate & }
veracitate, } 6. p. med. }
VII. De Liberalitate, } 6.

Domi-